

ГАЗЕТА ДЛЯ СТУДЕНТІВ І ПРО НИХ

НЕЗВИЧАЙНИЙ ТИЖДЕНЬ СЕРЕД ЗВИЧАЙНОГО МІСЯЦЯ

Автор: Бондаренко Юля

Ось і пройшов ще один тиждень з нашого студентського життя. Здається, він не відрізняється нічим особливим з поміж інших – така ж студентська суматоха, викликана відчуттям сесії (для кого й реально вона вже настала, так це для IV-VI курсів, а для кого майже місяць «спокійного життя»), приходом весни та неймовірним бажанням відпочивати. Проте більшість студентів, які оклигали до вівторка від бурхливого святкування Великодня, відчували деякі зміни – настав тиждень факультету історії та права.

Віторок... (Добре, що не понеділок.) В очі одразу кинулось оголошення «План проведення заходів на тиждень факультету». Там була неймовірна їх кількість. Більшість студентів навіть не розраховувало прийняти в цьому участь, проте все сталося навпаки.

(див. продовження Ст. 2)

Вісник істфаку Огляд за тиждень

23 квітня 2012

В ЦЬОМУ ВИПУСКУ

Квестуємо разом

18 квітня на базі факультету історії та права КДПУ ім. В. Винниченка відбулося інтелектуальне змагання між студентами спеціальностей «політологія», «історія» та «правознавство». Важливе оголошення: постраждалих немає!

Ст. 4

Студентське самоврядування: власний погляд

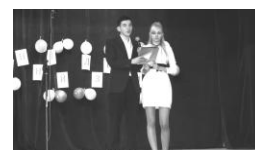

18 квітня на базі факультету історії та права КДПУ ім. В. Винниченка відбулося інтелектуальне змагання між студентами спеціальностей «політологія», «історія» та «правознавство». Важливе оголошення: постраждалих немає!

Ст.3

Останній дзвоник

Ось і промайнуло чотири роки. Віднині ми випускники IV курсу факультету історії та права. Недавно, ще зовсім юними, так невпевнено й стурбовано переступили поріг університету, а зараз – вже пролунав останній дзвоник для нас, випускників.

Ст.6

НЕЗВИЧАЙНИЙ ТИЖДЕНЬ, СЕРЕД ЗВИЧАЙНОГО МІСЯЦЯ

Автор: Бондаренко Юля

(продовження, початок Ст. 1)

Розпочалось все з жартівливої стіннівки-шаржу студентів 27 групи на викладачів кафедри філософії та політології. Зразу зазначу, що газета нагадувала більше «сюрреалістське панно», ніж портрети, адже здогадатися хто є хто можливо було лише за дрібними деталями, які політологи, на щастя, передбачили.

Продовжилося все «Аналітичним квестом» – розумна назва, проте на практиці все виявилось достатньо просто, а головне цікаво. Це був справжній battle між істориками, політологами та юристами. Умови змагання полягали в тому, що за обмежений проміжок часу команди повинні були розгадати та виконати певні завдання. Якщо гравці не могли знайти відгадку, то вони зверталися до своїх координаторів за підказкою, а вона в свій час була захована на території нашого університету... Було неймовірно весело та непередбачувано (трішки небезпечно, як зазначали викладачі). Я час від часу лише виглядала в коридор, щоб подивитися, що там відбувається та спостерігала таку картину – викладачі йдуть під стіночкою, боючись бути збитими учасниками квесту, які в той час «шумною

толпою» гасали по університету, вирішуючи завдання. Проте навіть придумані загадки не змогли визначити переможця. Лише додатковий конкурс схилив терези на бік політологів (за «соломонове» рішення подяка Ларисі Мартіївні). Все завершилось веселим поїданням тортів та обговоренням пережитого (яка команда зірвала захист магістерських на кафедрі української мови своїм бажанням сфотографуватися з зав кафедрою, а хто вперше дізнався що в нашому університеті два пам'ятники В. Винниченку, і навіть письменники є).

Це все ще, як виявилось не останній захід – це лише був початок. Хто ось скажіть зі студентів не бажав поставити викладачеві мат??? Студенти нашого факультету мали унікальну можливість це зробити це в реальному житті! На кафедрі всесвітньої історії проводилися змагання з гри в шашки та шахи між викладачами та студентами. Статистика замовчує кількість виграних та програних ігор викладачами, проте черга зі студентів не зменшувалась впродовж двох годин.

Ну і найбільш інтригуючою стала п'ятниця – День студентського самоврядування – омріяна «анархія на факультеті».

Студенти зайняли майже всі керівні посади. Був у нас і свій декан, і працівники кафедр... Проте, замість мрій просто посидіти та кафедрх та попиту каву... ми – ПІЗНАЛИ ВСІ ТЯГОТИ РОБОТИ В УНІВЕРСИТЕТІ.

«Лаборанти» заповнювали відомості, готували звіти, відповідали на телефонні дзвінки... що тільки вони не робили. Зав кафедрами ходили на засідання. А що говорити за декана (слава богу, що я була в кедах, а то б точно ноги не «відшкрібла» з тувель), його робота виявилась взагалі непосильною для пересічного студента. Скажу так, декан має вміння робити все – й обрізати троянди, й заповнювати величезну кількість паперів, й встигати контролювати підготовку концерту, а в проміжках цього всього контролювати те, що творимо МИ – студенти, і це все на підборах й з посмішкою на обличчі. Я лише встигала бігати з одного корпусу в інший висолопивши язика, та думати про обідню перерву з мрією про відпочинок.

Ох, а цього дня було іще й свято «Останнього дзвоника» для випускників. Що ж, тут все якраз було зрозумілим. Концерт був достатньо веселим, переповненим спогадами та веселими пародіями на викладачів, і безумовно став яскравим акордом «Тижня факультету».

РЕЙТИНГ

Як підняти власний ІРС?

Вперше минулого семестру був складений рейтинг студентів нашого факультету. Думаю, що не помилюся, якщо скажу, що для більшості це стало сюрпризом (для когось приємним, а для когось не дуже). Якщо ви не знаєте ні як він складався, ні для чого, то одразу раджу вам зайти на блог кафедри філософії та політології

або на офіційний сайт нашого факультету в розділ «успішність». Одразу скажу, що це не реклама. А

для того, щоб не виник ефект дежавю, паралельно нагадаю, що офіційною датою початку подачі інформації для формування рейтингу на другий семестр є 2 квітня 2012 року. Інформація про наукову діяльність подається особисто студентом. Анкета для заповнення доступна на головній сторінці блогу. Якщо ви хочете підвищити власний рейтинг (ІРС), будь ласка вчасно подайте інформацію про наукову діяльність за період другого семестру, та слідкуйте за оголошеннями голови студентської ради, які дозволять підвищити ваш показник громадської діяльності.

ВАЖЛИВО

Вся інформація (в тому числі і заповнені анкети) подаються на кафедру філософії та політології.

Власний погляд: студентське самоврядування

Автор: Людина, яка обіймала посаду лаборанта аж 8 годин

Як Ви вважаєте, що потрібно зробити, щоб стати лаборантом на кафедрі філософії та політології? Сім років навчання у тибетському монастирі, три тижні стажування в племенах тубільців Австралії та обов'язковий іспит на знання традиційної кухні цивілізації майя? Звичайно ж, це так. Але іноді, коли сузір'я Змієносця перебуває у фазі Близнюків, а на факультеті історії та права настає День Студентського Самоврядування простим смертним студентам дозволяють ввійти до таємничого ордену лаборантів без дотримання вищезазначених формальностей і відчутти ту необмежену владу над долями людей, яку надає місце по праву руку від Володаря Кафедри. Мені пощастило у один з таких епохальних моментів опинитися у правильному місці в правильний час, тож 20 квітня 2012 року я цілих вісім годин обіймала посаду лаборанта найсправедливішої та найпрогресивнішої кафедри у світі – кафедри філософії та політології.

Натомість фея у хусточці, поцяткованій зорями, яка надала мені таку непересічну можливість, попросила мене лише залишити

свій відгук про почуття, які мені принесло обіймання цієї фантазмагоричної посади. Всі знають, що трапляється, якщо не виконувати обіцянки, дані казковим істотам, тому опис моїх вражень я розпочала одразу.

Перш за все, хотілося б наголосити, що посада лаборанта – і справді посада містична та, навіть, надприродна. Їй необхідно не просто виконувати свої посадові обов'язки, а й заповнювати своїм існуванням духовний вакуум буття, перетворювати чотири стіни, вісім столів та сімнадцять стільців приміщення кафедри у окремий Всесвіт, наповнений гармонією і духом інтелектуальної творчості. Найскладніше у цьому процесі те, що тут немає (і не може бути) визначених посадових обов'язків – десь необхідно пожартувати, десь підібрати підходящі вази для квітів, десь просто посміхнутись, а десь ...створити базу даних і всього цього має бути в міру, ніщо не має руйнувати крихку гармонію. Лаборант – це справжній дух кафедри, русалка, що мешкає у її таємничих глибинах.

Квестуємо разом

Автор: Манько Жєня

18 квітня на базі факультету історії та права КДПУ ім. В. Винниченка відбулося інтелектуальне змагання між студентами спеціальностей «політологія», «історія» та «правознавство». Важливе оголошення: постраждалих немає!

Розгадуючи цікаві завдання, лякаючи викладачів та нестримно волаючи, студенти нашого факультету змагалися за звання найкмітливішої спеціальності. Виграли, звичайно ж, політологи, довівши тим самим, що новачкам (учасники від цього напрямку знань були наймолодшими) щастить.

Квест складався з кількох типів завдань, люб'язно підготованих небайдужими студентами та представниками кафедри філософії та політології. Всі вони були

скомпоновані таким чином, щоб якнайповніше випробувати розумові та фізичні (а подекуди і психічні) сили учасників. Що спільного між Юрієм Шатуновим та Наталією Біденко? Де знайти п'ятнадцять копійок монетами номіналом по одній копійці? Чи може музей поміститись у дуплі? Розгадки цих та інших таємниць Всесвіту були знайдені студентами у ході Аналітичного квесту. А ще десятки кумедних фотографій, сотні

незабутніх історій і тисячі вражень, які можна було здобути лише у такий спосіб (коли ще можна гасати коридорами, дико галасувати і робити це в ім'я факультету?). Але головним призом стала спільна утилізація всіма учасниками виграних призів (тортів та соку), під час якої дружні відносини всередині факультету були укріплені, а втрачені калорії відновлені.

Зразки завдань

ЗАВДАННЯ №1.

Знайти:

- відомого політичного і державного діяча, який одночасно перебуває в двох місцях в нашому університеті.
- одного відомого письменника в нашому університеті.
- одного декана в нашому університеті.
- двох зав. кафедрою в нашому університеті.

Обов'язково сфотографуватися с кожним із вказаних людей (предметів).

ЗАВДАННЯ №2.

Наступних людей об'єднує дещо спільне:

- Алла Пугачова
- Юрій Шатунов
- Лариса Доліна
- Наталія Біденко

Який предмет пов'язує вище вказаних людей? Сфотографуйтеся з ним

ЗАВДАННЯ №3.

Одного разу відомий Нью-Йоркський винахідник Вальтер Хант взяв шматок сталевого дроту і за 3 години творив щось. Його винахід не зовсім справедливо пов'язується з іншою англomовною країною. **Що це за винахід? 10 штук цього ви маєте знайти і принести координатору, який за вас відповідає.**

ЗАВДАННЯ №4.

Олександр Македонський був першим правителем, який наказав зобразити себе на цьому. В Венеції в XVI столітті це існувало під назвою «газета». В Китаї в другій половині II тис. до н.е. їх виготовляли у вигляді предметів побуту: ножів, мотиг тощо. Найменшим значенням цього названо ВАЗ-2101.

Про що йдеться. Принесіть 15 штукочок її найменшого значення вашому координатору

ЗАВДАННЯ №5.

Найбільший у світі знаходиться у Франції (Париж). Площа найменшого 2 кв. м. Знаходиться він у Литві, в селі Біетай, розташований в дуплі величезного тисячолітнього дуба! Найстаріший з нині існуючих – при Оксфордському університеті. Він був відкритий в 1683 році. Перший в Росії – заснований Петром I в 1714 році. А взагалі вони існували

ще в Стародавньому Єгипті. **Про що йдеться. Сфотографуватися там.**

ЗАВДАННЯ №6.

В 267 році готи розорили Афіни,але не стали знищувати ці речі. У сховищах середньовічної Європи їх приковували ланцюгами. Такі ланцюги були досить довгі для того,щоб користуватись ними,але одночасно ніхто не мав змоги винести їх за межі приміщення, в якому зберігались. Ця практика була поширена аж до 18 століття,що зумовлювалось великою цінністю кожної з них. У нас вони також є. **Про що йдеться. Сфотографуватися там, де вони зберігаються у великій кількості.**

ЗАВДАННЯ №7.

Це слово в перекладі з латині означає «шматок дерева». Цим словом називали перші книги, які були виготовлені на дерев'яних

дощечках, змазаних воском, в звичному нам форматі, а не у формі сувою. У 3 столітті у вигляді цього було видано зібрання імператорських конституцій. Сьогодні це слово використовується в юриспруденції. У ньому міститься те, що й в газетах. **Про що йдеться. Сфотографуватися з трьома із них.**

КВЕСТ – ЦЕ ВЕСЕЛО !!!

В цьому ви можете переконалися переглянувши фотографії та відео на блозі кафедри філософії та політології. На жаль не всі команди принесли фотографії, тому вашій увазі представлені фотографії, зроблені організаторами конкурсу після закінчення квесту та фотографії, зроблені командою політологів під час виконання завдань квесту.

P.S. АДРЕСА БЛОГУ

<http://kafedrafil.wordpress.com/>

Наші конференції

В рамках тижня факультету було проведено три студентські конференції:

- підсумкову студентську конференцію «Актуальні проблеми вітчизняної історії та історіографії» (кафедра історії України)
- підсумкову студентську конференцію «Актуальні проблеми всесвітньої історії» (кафедра всесвітньої історії)
- студентську науково-практичну конференцію «Актуальні проблеми національного законодавства» (кафедра правознавства).

Тематика доповідей була різноманітною. Значну увагу та

активне обговорення викликали доповіді студента II курсу Олексієнко В. «Плагіат, як порушення авторського пава» та студента II курсу Євдокименка А. «Проблема неможливості захисту авторського права в інтернет мережі» (науковий керівник – к. і. н., доцент К. В. Манжұл).

Кожен виступ завершувався живою дискусією: слухачі задавали питання, ділились своїми роздумами та ремарками по тематиці робіт. Зокрема, присутнім було цікаво дізнатись з доповіді Шевченка Бориса про окремі факти біографії Дмитра Вишневецького, розглянути роль цієї особистості в українській

історії під новим кутом зору. Особливе зацікавлення викликали теми пов'язані з історією Кіровоградщини. Несподіваними і вражаючими були згадки про винахідливість наших земляків-селян, особливості побуту та життя яких досліджувалися у доповіді Штанденка Василя. Не менш цікавими для аудиторії були виступи Бондаренко Ю., магістрантів: Цигульського С., Омесь О., Луцака Є.

Проведення наукових студентських конференцій сприяє поглибленню знань студентів, їх залученню до наукової діяльності, а також яскраво підкреслює, що історія це не лише дати і факти, а й неймовірно захоплююча, іноді детективна, іноді романтична, оповідь нашої минувшини.

Ось і промайнуло чотири роки. Віднині ми випускники IV курсу факультету історії та права.

здобуті знання та певний життєвий досвід. Кожному з нас необхідно знайти себе, своє місце в житті, та

університету,

сумний і незворотній, останній крок перед непізною даллю в доросле життя. Це свято поневоли викликає сльозу, в якій приховані й радість, й смуток. Радість в наших очах викликана здобутими знаннями та довгоочікуваним дипломом, а смуток криється в душі про те, що вже не бути нам студентами рідного університету, де нас навчали не тільки політичних та історичних наук, а й доброти, чесності, справедливості. Цей день стане своєрідним рубезем для юнаків і дівчат, що здобули освіту і залишають університет.

Навчання в храмі знань – це життя в особливому світі, світі, в якому кожен день наповнений новими враженнями, відкриттями, спілкуванням з освіченими і цікавими людьми. Навіть сьогодні, коли пролунав останній дзвоник, ми все одно відчуваємо себе часточкою університетського життя. І так хочеться відтягнути цю мить, мить прощання зі стінами храму науки, але нас кличе інше життя.

З глибокою вдячністю й пошаною до викладачів університету ми пронесемо через життєві терністі шляхи спогади про щасливі, незабутні й такі нелегкі студентські роки, роки, коли Ви вкладали в нас свою частинку душі та серця, вірили нам і дбали про нас. Знайте, нам є на кого рівнятися.

Нехай День останнього дзвоника назавжди залишиться палким спогадом у серці кожного випускника.

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК

Автор: Дядюра Таня

Недавно, ще зовсім юними, так невпевнено й стурбовано переступили поріг університету, а зараз – вже пролунав останній дзвоник для нас, випускників. Попереду чекає дорослий і незвіданий шлях, який ми повинні з гордістю пройти, позаду – протоптана стежина від батьківського порогу до

залишитись назавжди Людиною – ось головне завдання, яке стоїть перед випускником.

Університет, навчання в ньому, поволі й невідворотно відпливають в минуле. І чим тривалішою буде відстань, тим чарівнішим й милішим серцю здаватимуться його обриси.

Для нас пролунав сьогодні останній дзвоник – сумний дзвоник,

Важко говорити про підсумки об'єктивно. Дещо пройшло добре, а дещо ... не зовсім добре. Тиждень факультету як правило асоціюється в багатьох з великою кількістю заходів: конференцій, концертів і тому подібне. З власного досвіду скажу, що деякі заходи пройшли на «ура», а деякі не те щоб погано, але малопомітно. Розпочнемо мабуть із найболючішого – конференцій. Часто студенти ставлять питання для чого ж їх організують. Мабуть

таких фраз відчуваєш себе, як мінімум обдарованим.

Ну що ж про конференції, статті поговорили, тепер настав час квесту. Як організатор скажу чесно, я просто не чекала такого адреналіну. На початку, коли оголосили про старт, думала, що 28 аудиторія лишиться без дверей. Проте, що викладачі ходили по-під стінкою я уже мовчу. А деякі, цитую: «Краще було не виходити, а то ще зіб'ють... Я тут на кафедрі посидів і зачекав поки все закінчиться».

можливість поспілкуватись неформально з викладачами, з людьми, які ведуть за собою студентів по «зарослях» науки, учать їх, до того ж не забувати про те, що вони – корифеї нашої університетської науки – також люди. Більшість наших шановних викладачів вражають своєю відкритістю, почуттям гумору на парах. А ви представте хоч на хвилинку, що ж тоді діється на кафедрах на перервах, після пар. Задумаетесь, шановні студенти, і

Відверто про підсумки

для самих же студентів, але чому тоді багато доповідачів просто проігнорували їх? Чим можна пояснити ігнорування багатьма студентами своїх виступів? Можливо це початок сесії вніс свій вклад в помірне життя студентів. Але це виправдовує лише старші курси, а що сталося з молодшими я не знаю. Тепер подивимось з більш позитивнішого боку і все ж таки спробуємо визначити (зрозуміло, що лише оглядово) для чого ж вам, дорогі студенти, потрібні конференції. Як правило, написання статей привчає працювати і творити, а не займатись простим копірайтерством та рерайтерством, учить нормально, по-науковому висловлювати власні думки. Бо все частіше стикаєшся ось, наприклад, із таким: «А той, отой як його там, ну той що нас вчить буде? А ще скажіть як його звати, а то я геть забув», «Мені потрібна тьотінка в шубі з червоним волоссям». Про який науковий хід думок можна говорити. Якщо навіть про присутність викладача запитати ледве можемо. Особисто мені від того лише веселіше працювати з вами, дорогі студенти, але після

Звичайно були і недоліки (десь накрутили з підказкою). І, можливо, моя оцінка трішки суб'єктивна (я як організатор можу собі це дозволити), то все пройшло як мінімум помітно, а максимум ... обмежується лише рівнем адреналіну. Неймовірним ентузіазмом «дихали» правознавці і політологи, на жаль історики вели себе спокійніше. Не одразу ми визначили переможця, і як би я позитивно не відносилася до політологів (простіть мене, але як не крути ви трошки неочікувано перемогли), але після круглого столу, квесту теплі почуття викликають в мене і правознавці (для них мабуть це буде сюрпризом, враховуючи наш початковий досвід спілкування). До речі, саме їхні емоційні розповіді лягли в основу відео, яке викладено на youtube. Шкода, що нам скоро прийдеться попрощатись з ними...

День самоврядування викликає змішані почуття. Не на всіх кафедрах він удався. Мабуть саме про нього можна сказати, що день самоврядування пройшов малопомітно. На деяких кафедрах узагалі студентів не було. Я не знаю, як можна було проігнорувати

наступного року не забудьте про цей невеличкий, але багатообіцяючий шанс.

На жаль на останній дзвоник я не пішла, не було часу, але щиро жалю про це. У нас і досі стоять квіти від 47-ї групи – від наших цьогорічних випускників. Жаль завершувати підсумковий огляд на такій сумній ноті . . . Але скоро наші випускники будуть заходити в університет лише в гості, та й то нечасто. Тому просто хочеться побажати їм вдало скласти державні екзамени, феєрично відсвяткувати свій випускний і пам'ятати про незабутні моменти, які нам подарував цей (як не сумно це визнавати, але останній для вас) тиждень факультету.

P.S. Одразу скажу, вся критика, яка була висловлена вище, в жодному разі не стосується тієї чи іншої особистості, а охоплює лише процес організації та власне проведення того чи іншого заходу. Можливо я дозволяю собі забагато, але відвертість та прямота ще ніколи не підводили мене.

Вітаємо !!!!!

Щиро вітаємо викладача кафедри правознавства Чернік Світлану Дмитрівну з успішним захистом кандидатської дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук, який відбувся 19 квітня 2012 року!!

Від усієї душі зичимо Вам міцного здоров'я, щастя, добра, натхнення та нових здобутків у роботі й наукових пошуках, подальших наукових звершеннях, сподіваємось, шановна Світлано Дмитрівно, що цей крок був лише першим у вашому блискавичному професійному зростанні

Студенти факультету історії та права

Як я в шахи грала

Автор: Дмитренко Олена

Тиждень факультету історії та права був насичений різноманітними розважальними та інтелектуальними подіями. Однією з яких став турнір з шахів і шашок між викладачами та студентами.

Кафедра Всесвітньої історії була просто переповнена бажаними спробувати свої сили у грі із викладацьким складом (ходять слухи, що всі навіть не помістилися одразу на кафедрі). До складу студентської команди увійшла молодь з першого по шостий курс.

Атмосфера була неймовірною, кафедра перебувала у тиші, студенти напружено думали над кожним ходом, але одночасно було приємно бачити викладачів і студентів об'єднаних разом не парами, а грою, насиченою, емоційною, незвичайною. Особисто я впродовж години намагалась здобути перемогу у доцента кафедри всесвітньої історії – Шевченка Сергія Івановича. Гра була важкою, напруженою, я

застосовувала всі свої знання в області шахів, але на жаль це мені не допомогло; недостатність досвіду і вміння суперника не залишили мені шансу – результат 1:0 на користь Сергія Івановича.

Важливо зазначити, що програш мене дуже не засмутив (а якщо чесно, то не дуже засмутив), оскільки час проведений на турнірі завжди це не лише приємний спогад, а й кілька слушних порад від Сергія Івановича.

Наступного року також буду приймати участь, здобути навички і вміння допоможуть мені грати краще (на перемогу в Сергія Івановича не надіюсь, але на приємно і незабутньо проведений час сподіваюсь).

**Вісник
істфаку**

Головний редактор та
відповідальний за випуск:
Дворак І. Я.

Редколегія та автори:
Бондаренко Ю. О.
Манько Є. Є.
Колісніченко І. В.
Дядюра Т. В.
Дмитренко О. А.

М. Кіровоград, вул Шевченка, 1,
факультет історії та права